

Associació de Diabètics de Catalunya

ADC-SERVEIS CENTRALS / CONSELL DIRECTIU

Pere Vergés, 1 11è pis
(Hotel d'Entitats de la Pau)
08020 Barcelona

Tel 93 451 36 76

Fax 93 454 14 04

adc@diabetis.org

www.diabetis.org

Sr. Candidat a la presidència
de la Generalitat de Catalunya
Barcelona

Distingit Senyor,

Com a presidenta de l'Associació de Diabètics de Catalunya em plau adreçar-me a vós després que el Consell Directiu de l'associació, reunit dissabte dia 30 de setembre a Barcelona, m'encarregués d'escriure-us aquesta carta.

Us presenteu a les eleccions amb la intenció que el proper dia 1 de novembre el poble de Catalunya us doni prou suport com per poder ser elegit President de la Generalitat i, per tant, cap de l'Executiu que governarà Catalunya al llarg dels propers anys. Podem estar segurs que partiu amb la voluntat de servir tots els catalans i totes les catalanes treballant per millorar els serveis socials, estendre l'atenció sanitària i evitar que es produeixi cap mena de discriminació.

Per tot això, pensem que és importat que conegueu el nostre missatge i us demanem que us comprometeu a solucionar els problemes –sovint silenciats- que les persones amb diabetis patim avui dia dins la nostra societat.

La nostra associació va néixer aviat farà 30 anys en uns moments molt diferents als actuals. Els tractaments eren més rudimentaris, la sanitat pública cobria inicialment una part petita del tractament de la diabetis i les persones amb diabetis disposaven de poca informació sobre la seva malaltia, el que dificultava el desenvolupament personal i professional normals.

Avui dia les coses han millorat: hi ha disponibles millors tractaments per a la diabetis i, sobretot, s'ha generalitzat la informació que els afectats tenim sobre la nostra pròpia malaltia. Una malaltia que, tot s'ha de dir, ens ocupa les 24 hores del dia i on l'autocontrol és bàsic i imprescindible per evitar complicacions futures.

En general, tota persona amb diabetis, degudament informada i amb el suport del metge i de tot el seu equip mèdic, pot fer avui dia una vida normalitzada i equiparable a qualsevol altra persona. En altres paraules: les persones amb diabetis podem fer vida normal i si alguna cosa ens ho impedeix són posicionaments aliens a la realitat de la diabetis.

Pot ser que sigui a causa del desconeixement , però el cert és que la societat no ens ho posa fàcil i encara avui, en ple 2006 hem d'estar reclamant la igualtat en tots els camps per als més de 300.000 catalans que es poden veure limitats en el seu desenvolupament social, professional o humà pel fet de patir una diabetis. Us en facilitem alguns exemples:

◆Assegurances. Les persones amb diabetis tenim dificultats per contractar assegurances de qualsevol tipus amb les mateixes condicions que la població en general, o bé no ens accepten, o bé la prima a pagar és molt superior.

◆Els cossos de policia exclouen per norma totes les persones amb diabetis. Una discriminació inexplicable contra la qual hem lluitat, sense èxit a hores d'ara. Mentrestant joves preparats i amb ganes de servir la societat des d'algun d'aquests cossos s'han vist exclosos

Associació de Diabètics de Catalunya

arbitràriament. Això afecta els Mossos d'Esquadra però també la policia local i fins i tot els cossos de bombers.

◆ Carnet de conduir: Fa un parell d'anys que el govern de l'estat va allargar la validesa del carnet de conduir d'un any a quatre, encara lluny dels 10 que són habituals en els conductors. Una vegada més, sense cap evidència científica i, encara menys, sense cap explicació convincent, les persones diabètiques continuem més mal tractats que la resta de la societat.

◆ I hi podríem afegir casos, puntuals però no aïllats, de treballadors amb problemes dins les seves empreses, d'infants i els seus pares amb les seves escoles, d'usuaris dels serveis socials públics rebutjats per tenir diabetis...

Un punt i a part mereix la nostra valoració sobre l'atenció sanitària:

Reconeixem que en el context internacional tenim una de les millors assistències sanitàries: pública, gratuïta i universal.

Ara bé, una cobertura universal, per desgràcia no significa un tractament igualitari per a totes les persones amb diabetis:

◆ No tothom té les mateixes possibilitats de triar el tipus de tira reactiva que vol utilitzar per fer el control de glicèmia, amb un mateix tractament tampoc ofereixen el mateix número tires, tot i existir unes instruccions prou detallades i consensuades

◆ La periodicitat per anar a buscar receptes d'insulina i/o consumibles per fer controls, no és el mateix la periodicitat de les revisions oftalmològiques tampoc depenen de l'estat de la vista sinó del centre o de la zona geogràfica.

◆ En algunes zones del país hi ha manca de professionals endocrinòlegs, el que fa augmentar el període entre visites.

◆ L'accés a l'educació en diabetis tampoc és homogeni, hi ha una manca d'educadors en diabetis en general a tot Catalunya.

Tots aquests elements, benvolgut senyor, són exemples que demostren encara una malfiança i/o incomprensió cap a les persones amb diabetis, especialment quan aquestes renuncien a la passivitat i pretenen dur una vida activa i plenament normalitzada.

Davant de tot això que us hem exposat, us agrairem que ens manifesteu quin és el vostre capteniment –el vostre i el del partit o coalició que representeu- al respecte.

Estem segurs que els nostres prop de 5.000 socis, repartits en una vintena de delegacions per tot Catalunya seran molt receptius a les vostres propostes i compromisos.

A l'espera de la vostra resposta, us saludo ben cordialment,

Montserrat Soley i Crusellas

Presidenta i en representació de l'Associació de Diabètics de Catalunya.

Barcelona, 16 d'octubre de 2006